

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **EUROMILLS-HOLDING a.s.**, IČO: 02105667
se sídlem Praha 1, Josefov, Pařížská 68/9
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Bergerem
se sídlem Praha 10, Bělocerkevská 1037/38

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 963/3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2020, č. j. MV-133905-8/KM-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Podáním ze dne 12. 8. 2019 žalobce požádal Policii České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“). Konkrétně žalobce požádal o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

zaslání kopie „*Dohody o narovnání*“, uzavřené dne 9. 9. 2015 mezi společnostmi Mlyn Sládkovičovo, a.s., Mlyn Pohronský Ruskov, a.s., Mlyn Šurany, s.r.o. a United Bakeries a.s. (dále jen „dohoda o narovnání“). Dále žalobce požádal o sdělení, kdo výše uvedenou dohodu podepsal.

2. Sdělením ze dne 17. 12. 2019, č. j. KRPA-290627-10/ČJ-2019-000092, povinný subjekt žalobci sdělil, které osoby a v jakém postavení, případně na základě jakého titulu dohodu o narovnání podepsaly s tím, že v době podpisu tyto osoby byly uvedeny v obchodním rejstříku.
3. Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2019, č. j. KRPA-290627-13/ČJ-2019-000092, (v pořadí třetím rozhodnutím) povinný subjekt rozhodl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. o částečném odmítnutí žádosti, konkrétně zaslání kopie písemnosti označené jako dohoda o narovnání. V odůvodnění rozhodnutí povinný subjekt nejprve poukázal na skutečnost, že na základě podání žalobce ze dne 10. 12. 2018 prováděl šetření pro podezření ze spáchání trestného činu, kterého se mohly dopustit osoby jednající za společnost Mlyn Sládkovičovo a.s. popřípadě další právnické osoby tím, že mělo dojít k neoprávněnému odpuštění pohledávek za společností UNITED BAKERIES a.s. na základě dohody. Kvalifikovaným posouzením obsahu podání a provedeným šetřením však nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, a podání žalobce bylo uloženo bez dalšího opatření pod č. j. KRPA-478693/TČ-2018-000092-BO. Doplnil, že v rámci šetření byla zjištěna dohoda o narovnání.
4. Dále povinný subjekt v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že subjekty dohody nejsou povinny zveřejňovat dohodu o narovnání, že v rámci obchodní činnosti stran uzavření dohody o narovnání nebyly využity veřejné prostředky a že předmětná dohoda představuje soukromý obchodní akt.
5. Povinný subjekt rovněž poukázal na § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že toto ustanovení je formulováno obecně, má na mysli jiné případy informací, než které zmiňuje výslovně, tedy např. obecné sdělení stran obsahu dohody o narovnání. Vzhledem k charakteru požadované informace vstupuje do popředí hledisko ochrany práv třetích osob. Touto osobou, jejíž ochranu má uvedené ustanovení na mysli, je v daném případě společnost UNITED BAKERIES a.s., které měly být uzavřením předmětné dohody odpuštěny pohledávky, jenž u této společnosti nárokoval žalobce. Poskytnutí požadovaných informací by mohlo ohrozit práva třetích osob, v daném případě minimálně společnosti UNITED BAKERIES a.s. V dohodě o narovnání je popsán výchozí skutkový stav, jsou v ní uvedeny údaje o vypořádání sporných práv a povinností, o způsobu řešení sporů minulých i sporů, které by mohly vzniknout v budoucnu. Dohoda dále obsahuje podrobné údaje o vzájemném majetkovém vypořádání zúčastněných stran, včetně konkrétních částek, jsou v ní obsaženy údaje o hospodaření subjektů, které dohodu uzavřely. Dále dohoda obsahuje ustanovení o rozsahu a podmínkách budoucí obchodní spolupráce. Podstatnou část dohody tvoří ujednání smluvních stran o zachování mlčenlivosti o všech skutečnostech souvisejících s předmětnou dohodou, a to i po jejím ukončení, tedy o závazku chránit obsah dohody před jakýmkoliv třetími osobami. Poznamenal, že do rozhodnutí nelze uvést konkrétní údaje, protože tím by pozbylo tvrzení o ochraně práv třetích osob svého významu. Poskytnutím podrobných informací o obsahu dohody o narovnání by mohlo dojít k porušení ochrany hospodářské soutěže a poškození konkurenceschopnosti subjektů, které dohodu uzavřely, případně jejich nástupců. Poskytnutím informací by žalobce získal údaje o vzájemných vztazích,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

obchodních podmínkách apod. Neposkytnutí informací rovněž chrání právo na svobodné podnikání a na know-how zúčastněných stran.

6. Povinný subjekt dále konstatoval, že dohoda o narovnání byla poskytnuta osobou, již poskytnutí informací žádný zákon přímo neukládá. Povinnost předložit dohodu o narovnání konkrétnímu subjektu uložil pouze policejní orgán v rámci šetření, které prováděl na základě oznámení žalobce. Nadto byla od zúčastněných subjektů vyžádána informace, zda souhlasí s poskytnutím dohody o narovnání žalobci. Na žádost odpověděly společnosti Mlyn Šurany, s.r.o. a Mlyn Pohronský Ruskov, a.s., které uvedly, že s poskytnutím dohody nesouhlasí, a to s odkazem právě na ustanovení o mlčenlivosti, vyplývající z dohody, a dále s odkazem na § 9 zákona č. 106/1999 Sb. Dále odpověděla společnost UNITED BAKERIES a.s., která uvedla, že s poskytnutím předmětné dohody rovněž nesouhlasí a sdělila, že z charakteru této dohody jasně vyplývá, že se jedná o dokument obsahující tzv. obchodní tajemství a v souvislosti s tím se odkázala na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a dále poukázala i na § 11 odst. 2 písm. a) téhož zákona.
7. Dle povinného subjektu z koncepce zákona jednoznačně vyplývá, že účelem poskytnutí požadovaných informací mají být údaje směřující k veřejnému zájmu. Ze struktury žádosti žalobce však nevyplývala skutečnost, že údaje byly požadovány se záměrem tomuto účelu dostát. Žádost tak nenaplnňovala účel, pro který byl zákon č. 106/1999 Sb. koncipován. Z formulace požadovaných údajů lze dovodit, že přesahují rámec práva na informace jako práva politického a účelově směřují ke zjištění informací, které mohou být využity pro soukromé účely.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které po obsahové stránce koresponduje s podanou žalobou (viz níže). O podaném odvolání bylo žalovaným rozhodnuto rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020, č. j. MV-133905-8/KM-2019, (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že se odvolání zamítá a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 18. 12. 2019, č. j. KRPA-290627-13/ČJ-2019-000092, se potvrzuje.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zejména zdůraznil, že smyslem zákona č. 106/1999 Sb. je poskytovat žadatelům informace vztahující se k působnosti povinných subjektů. Tento zákon však obsahuje i výluky z povinnosti poskytovat informace uvedené v § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. a zejména v § 11 odst. 2 písm. a) tohoto zákona. Povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí pečlivě a podrobně popsal okolnosti a důvody, které jej vedly k odmítnutí žádosti. Žalovaný připomenul skutečnost, že dohoda o narovnání byla poskytnuta osobou, již povinnost poskytovat informace žádný zákon neukládá, z pohledu zákona č. 106/1999 Sb. není povinným subjektem a na základě výzvy podané povinným subjektem vyjádřila nesouhlas s poskytnutím požadovaných informací. Samotná dohoda je soukromým obchodním aktem mezi podnikatelskými subjekty, v rámci něhož nebyly využity ani veřejné finanční prostředky.
10. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval námitkami žalobce. K námitce, že subjekty uvedené v dohodě o narovnání nejsou účastníky řízení, žalovaný poukázal na § 27 odst. 2 správního řádu a uvedl, že dotčenými osobami jsou právě subjekty, jež předmětnou dohodu sjednaly. K námitce, že povinný subjekt již de facto poskytl informace, o nichž se účastníci dohody zavázali uchovávat mlčenlivost, sdělil, že kromě těchto informací poskytl v odůvodnění rozhodnutí i obecné a stručné informace k obsahu předmětné dohody. Jedná se však o informace, jež nemohou svým obsahem jakýmkoli způsobem ohrozit či dokonce poškodit práva a obchodní zájmy dotčených subjektů a v případě zmíněných fyzických

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

osob o osobní údaje, které je možno vyhledat ve veřejně přístupných registrech. K námitce žalobce, týkající se naznačené pochybnosti o správnosti postupu policejního orgánu při prověřování podnětu šetřeného pod č. j. KRPA-478693-19/TČ-2018-000092-BO, žalovaný uvedl, že správnost postupu policejního orgánu při šetření podaného oznámení je oprávněn posuzovat pouze státní zástupce, který má dostatečné prostředky k případné nutné nápravě (viz § 157 odst. 2 písm. a) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, trestní řád). Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že žalobce tohoto postupu k obraně svých práv v rámci zmíněného řízení nevyužil.

11. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

12. Žalobce v podané žalobě předně uvedl, že trvá na svých námitkách, které uvedl v podaném odvolání a se kterými se žalovaný náležitě nevypořádal.
13. Namítal, že se povinný subjekt dostatečným způsobem nevypořádal se závazným právním názorem žalovaného, který byl vysloven v rozhodnutí ze dne 29. 11. 2019, č. j. MV-133905-6/KM-2019, a kterým bylo povinnému subjektu uloženo ze strany žalovaného žádost žalobce znovu posoudit, a v případě, že povinný subjekt setrvá na názoru, že požadované informace nemohou být poskytnuty, měl povinný subjekt své úvahy v novém rozhodnutí přesně, konkrétně a přilehavě odůvodnit. Odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu tak není v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.
14. Žalobce byl přesvědčen o zjevné nesprávnosti rozhodnutí povinného subjektu a tvrdil, že neexistují uváděné důvody dle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. a ani jiné důvody, které by osvědčovaly nevyhovění žádosti žalobce. Odůvodnění povinného subjektu je obecné, povrchní a nejsou v něm specifikovány konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly postup podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Rozhodnutí povinného subjektu tak žalobce považoval za nepřezkoumatelné.
15. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že žádost o informace zaslal povinnému subjektu v návaznosti na jeho vyrozumění ze dne 24. 7. 2019, č. j. KRPA-478693-19/TČ-2018-000092-BO, kterým bylo bez dalšího opatření uloženo předchozí podání žalobce ze dne 10. 12. 2018. V tomto podání žalobce popsal důvodné podezření, že postupem výše uvedených subjektů mohlo dojít k neoprávněnému odpuštění pohledávek za společností United Bakeries a.s., a to ke škodě žalobce. Z výše uvedeného je dle žalobce zřejmé, že se předmětná žádost žalobce týkala i jiných subjektů než jen společnosti United Bakeries a.s., jejíž práva, jinak blíže nespecifikovaná, by mohla být ohrožena v případě, kdy by žalobci byly poskytnuty požadované informace. Ad absurdum neposkytnutím kopie dohody o narovnání jsou ohrožena majetková práva žalobce, kdy není možné relevantně posoudit správnost postupu povinného subjektu popsaného ve výše uvedeném vyrozumění a obsah předmětné dohody o narovnání. Dohodou o narovnání byla dotčena práva žalobce a nikoliv práva třetích subjektů, jednajících ke škodě žalobce.
16. Tvrdil, že skutečnost, že se jedná o soukromý obchodní akt, kdy z textu má vyplývat závazek účastníků zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, není rozhodná a není zde dána aplikace § 9 zákona č. 106/1999 Sb. Tím, že povinný subjekt sdělil žalobci informace, které fyzické osoby podepsaly dohodu o narovnání, tak již byly de facto zveřejněny informace vyplývající z dohody o narovnání.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

17. Za irelevantní označil žalobce skutečnost, že účastníci dohody nesouhlasí s jejím poskytnutím žalobci. Tvrdil, že jestliže povinný subjekt oslovil účastníky dohody s dotazem, zda souhlasí s tím, aby byla dohoda o narovnání poskytnuta žalobci, postupoval povinný subjekt v rozporu se správním řádem, neboť účastníci dohody o narovnání nejsou účastníky řízení vedeného na základě žádosti žalobce.
18. Za obecné a nekonkrétní označil žalobce úvahy povinného subjektu, podle kterých „*Poskytnutím podrobných informací o obsahu dohody by mohlo dojít k porušení ochrany hospodářské soutěže a poškození konkurenceschopnosti subjektů, které dohodu uzavřely, případně jejich nástupců. Poskytnutím dohody by žadatel získal údaje o vzájemných vztazích, obchodních podmínkách apod. Neposkytnutí informací rovněž chrání právo na svobodné podnikání a na know-how zúčastněných stran*“. Z výše uvedeného konkrétně neplyne, jakým způsobem by mohla být porušena hospodářská soutěž či jakým konkrétním způsobem by mohlo dojít k poškození konkurenceschopnosti subjektů, které dohodu o narovnání uzavřely. Z formulace, podle které „*by mohlo dojít*“ neplyne, do jaké míry hrozí takový následek, či zda jde pouze o následek teoretický. Jedná se tedy o nekonkretizované a paušálně koncipované obavy povinného subjektu. Povinný subjekt se zde odchyluje od § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., kde se hovoří o přímém ohrožení práv třetích osob a nikoliv o možném ohrožení práv třetích osob, a to v souvislosti s poskytnutím požadované informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku. Poskytnutí kopie dohody o narovnání tedy není poskytnutím informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení, které by bylo způsobitelné poškodit práva třetích osob.
19. Tvrdil, že za situace, kdy by následně vyplynulo, že uzavřenou dohodou o narovnání došlo k naplnění skutkové podstaty některého z trestných činů, nemohlo by jít o ohrožení práv třetích osob. Jestliže by žalobce mohl po poskytnutí dohody o narovnání bránit svá práva v trestním řízení, kdy by na základě této dohody mohl relevantním způsobem doplnit svůj dříve podaný podnět k prošetření podezření ze spáchání trestného činu, nelze předjímat další postup policejního orgánu, který by mohl v dané věci zahájit i stíhání konkrétních osob. Existuje-li zde podezření, které dosud nebylo řádně vyvráceno, že v souvislosti s uzavřením dohody o narovnání mohlo dojít ke spáchání trestné činnosti ke škodě žalobce, je jisté ve veřejném zájmu, aby bylo žádosti žalobce vyhověno. Za této situace není důvodné ani užití § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.
20. Závěrem žalobce považoval za nesprávný závěr žalovaného, že na žalobcem požadované informace dopadá výluka stanovená § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. K tomu žalobce odkázal na výše uvedené s tím, že v daném případě neexistují relevantní důvody, pro které by mohl povinný subjekt žádost žalobce o poskytnutí informací částečně odmítnout. Žalovaný tak měl rozhodnutí povinného subjektu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Žalovaný potvrdil rozhodnutí povinného subjektu, ačkoliv nezjistil všechny okolnosti významné pro rozhodnutí ve věci dle § 3 správního řádu.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

21. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v rozhodnutí povinného subjektu a v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
22. V replice ze dne 26. 5. 2020 žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že dohoda o narovnání byla poskytnuta osobou, již tuto povinnost žádný zákon neukládá, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

povinnost předložit předmětnou dohodu konkrétnímu subjektu uložil pouze policejní orgán v rámci šetření, které prováděl na základě oznámení žalobce. Uvedl, že předmětná dohoda byla konkrétním subjektem předložena policejnímu orgánu na základě výzvy, vydané policejním orgánem dle zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, a tento konkrétní subjekt byl povinen dohodu o narovnání policejnímu orgánu vydat. V dané věci tedy povinný subjekt nemohl postupovat dle § 11 odst. 2. písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a neposkytnout žalobci požadovanou informaci. Skutečnost, že společnosti Mlyn Šurany, s.r.o., Mlyn Pohronský Ruskov, a.s. a United Bakeries a.s. sdělily, že s poskytnutím dohody nesouhlasí, je proto zcela nerozhodná.

23. Žalobce se rovněž neztotožnil s tvrzením žalovaného, že žádost žalobce dle zákona č. 106/1999 Sb. účelově směřovala ke zjištění informací, které mohou být využity pro soukromé účely. Namítal, že jakákoliv informace je obecně způsobilá k užití, jak k veřejným, tak i k soukromým účelům, aniž by bylo možno předem a priori dovozovat, jak bude příslušná informace určitým subjektem skutečně využita. V daném případě se žalobce domáhal předložení kopie dohody o narovnání, která se výrazně dotýká jeho práv. Neposkytnutím požadované dohody žalobci jsou ohrožena majetková práva žalobce, kdy je mu de facto znemožněno posoudit správnost postupu povinné osoby (tj. policejního orgánu), popsaneho ve vyrozumění ze dne 24. 7. 2019, č. j.: KRPA-478693-19/TC-2018-000092-BO a dále obsah předmětné dohody. Z povahy věci je zřejmé, že není zájmem smluvních stran dohody o narovnání, aby policejní orgán dále prověřoval, zda při uzavření této dohody či v souvislosti s jejím uzavřením nemohlo dojít k neoprávněnému odpuštění pohledávek za společností United Bakeries a.s., a to ke škodě žalobce, čímž by mohlo dojít k naplnění skutkové podstaty některého z trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
25. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
26. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
 - Podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí,
 - Podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.

27. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

28. V projednávaném případě žalobce žádal po povinném subjektu předložit kopii dohody o narovnání. Uvedená žádost žalobce o poskytnutí informace byla správními orgány odmítnuta ze dvou důvodů, a to jednak z důvodu uvedeného v § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a dále z důvodu uvedeného v § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Soud zdůrazňuje, že k odmítnutí žádosti o poskytnutí informace postačoval pouze jeden z uvedených důvodů. Zároveň soud podotýká, že žádost žalobce nebyla odmítnuta podle § 9 zákona č. 106/1999 Sb., na který žalobce odkazoval na straně 5 podané žaloby.

29. Výkladem § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 8. 2014, č. j. 10 As 59/2014 – 41, přičemž dospěl k závěru, že z „§ 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona lze dovodit tři možné varianty poskytnutí/neposkytnutí informace. Všechny tyto varianty týkají se informací vzniklých bez použití veřejných prostředků a současně i předaných povinnému subjektu třetí osobou. Pro přehlednost lze tyto varianty shrnout následovně:

- a) osoba, jež informaci předala, měla k jejímu předání povinnost uloženou zákonem,
- b) osoba, jež informaci předala, sice neměla k jejímu předání povinnost uloženou zákonem, ale s poskytnutím informace souhlasila,
- c) osoba, jež informaci předala, neměla k jejímu předání povinnost uloženou zákonem, a ani nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí.

V případech sub a) a b) se informace poskytne, v případě sub c) nikoliv. Z uvedeného vyplývá, že otázka, zda jsou ohrožena majetková práva žalobce, či nikoliv, na což žalobce opakovaně poukazoval v podané žalobě a replice, není při neposkytnutí informace podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. rozhodná.

30. Soud přisvědčil závěru správních orgánů, že v případě dohody o narovnání brání jejímu poskytnutí žalobci § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Pokud jde o otázku, zda žalobcem požadovaná informace vznikla bez použití veřejných prostředků, má soud za to, že dohoda o narovnání vznikla bez použití veřejných prostředků. Tato skutečnost vyplývá jednak z povahy subjektů, které dohodu uzavřely, a dále z obsahu samotné dohody o narovnání, která byla součástí správního spisu předloženého žalovaným. Předmětná dohoda byla uzavřena mezi subjekty, které mají ryze soukromoprávní povahu (obchodní korporace). Z vlastní dohody o narovnání soud zjistil, že jejím předmětem je jednak jednoznačné určení sporných nároků mezi účastníky dohody, které vyplývaly z uzavřených rámcových kupních smluv, včetně konkrétního způsobu jejich vypořádání, a dále podmínky zahájení další obchodní spolupráce mezi těmito subjekty. Uvedená dohoda tedy upravuje výlučně práva a povinnosti mezi účastníky dohody v soukromoprávní oblasti. Jinými slovy předmětná dohoda byla uzavřena mezi subjekty soukromého práva, přičemž se týká výlučně práv a povinností soukromoprávního charakteru. Skutečnost, že by dohoda vznikla za použití veřejných prostředků, případně že by se tato dohoda týkala rovněž i použití veřejných prostředků nelze z předmětné dohody nikterak dovodit. Ostatně tuto skutečnost žalobce ani netvrdil. Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že předmětná dohoda vznikla bez použití veřejných prostředků.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

31. Pokud jde o otázku, zda osoba, která požadovanou dohodu předložila, měla povinnost tuto dohodu předložit dle zákona, soud uvádí, že povinnost předložit předmětnou dohodu pro účastníky dohody nelze z žádného právního předpisu dovodit. Dohoda o narovnání byla povinnému subjektu předložena účastníkem dohody o narovnání k žádosti povinného subjektu ve věci vedeného šetření pro možné podezření ze spáchání trestného činu (viz žádost ze dne 6. 5. 2019, č. j. KRPA-478693-15/TČ-2018-000092-BO, tj. na základě žádosti povinného subjektu v pozici orgánu činného v trestním řízení (viz § 12 odst. 2 trestního řádu) v rámci prověřování podezření ze spáchání trestného činu. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že účastník dohody, který byl vyzván k jejímu předložení, neměl povinnost uloženou zákonem tuto dohodu předat.
32. Konečně pokud jde o souhlas účastníka dohody, který tuto dohodu předložil, s jejím zveřejněním, soud odkazuje na obsah spisu předloženého žalovaným a rovněž i obsah prvostupňového rozhodnutí, ze kterého jednoznačně vyplývá, že všichni účastníci dohody nedali povinnému subjektu souhlas s jejím poskytnutím žalobci. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že účastník dohody o narovnání, který tuto dohodu předložil povinnému subjektu, nesouhlasil s jejím zveřejněním.
33. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě byly splněny podmínky pro neposkytnutí informací dle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., tj. že účastník dohody o narovnání, který tuto dohodu předal povinnému subjektu, neměl k jejímu předání povinnost uloženou mu zákonem, a ani nesdělil, že s poskytnutím informace souhlasí.
34. Soud podotýká, že již jen naplnění tohoto důvodu správní orgány opravňovalo žádost žalobce o poskytnutí kopie dohody o narovnání odmítnout. Za této situace tak již nebylo nezbytné se zabývat splněním podmínek uvedených v § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Otázkou splnění podmínek pro odmítnutí žádosti pro informace podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. se tak soud zabýval výlučně s ohledem na uplatněné žalobní námitky.
35. Soud přisvědčil závěru správních orgánů, že v projednávaném případě byly splněny podmínky pro neposkytnutí informací podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Ve smyslu uvedeného ustanovení povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob. Dohoda o narovnání představuje informaci ze spisu, která byla získána orgánem činným v trestním řízení při prověřování podezření ze spáchání trestného činu. Jak je popsáno výše a rovněž i v rozhodnutí povinného subjektu, předmětem dohody o narovnání je zejména jednoznačné určení sporných nároků mezi účastníky dohody, které vyplývaly z uzavřených rámcových kupních smluv, včetně konkrétního způsobu jejich vypořádání, a dále podmínky zahájení další obchodní spolupráce mezi těmito subjekty. Dle náhledu soudu by poskytnutí této dohody žalobce ohrozilo práva třetích osob, tj. účastníků dohody o narovnání. Informace obsažené v dohodě nejsou obecně známé, když se týkají výlučně vzájemných vztahů účastníků dohody. Zveřejněním dohody o narovnání, jejímž obsahem jsou podmínky další obchodní spolupráce, by tak byla dotčena konkurenceschopnost účastníků dohody a tím i hospodářská soutěž, neboť by účastníci hospodářské soutěže, respektive případní konkurenti byli obeznámeni s tím, jak si účastníci dohody o narovnání nastavili podmínky

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

obchodní spolupráce, včetně například podmínek dodání, cen a platebních podmínek, což by těmto konkurentům umožňovalo na tuto skutečnost reagovat a uzpůsobit taktiku obchodování v závislosti na podmínkách dohody o narovnání. Účastníci dohody o narovnání by tak byli vůči zbylým účastníkům hospodářské soutěže na relevantním trhu znevýhodněni zveřejněním podmínek nastavení smluvní spolupráce, když podmínky obchodní spolupráce zbylých účastníků hospodářské soutěže na relevantním trhu nejsou známy.

36. K tvrzení žalobce, podle kterého se žalovaný nevypořádal s námitkami uvedenými v podaném odvolání, soud uvádí, že žalobce v podané žalobě neuvedl, s jakou konkrétní námitkou se žalovaný nevypořádal. S ohledem na uvedené soud přezkoumal napadené rozhodnutí k námitce žalobce v obecné rovině tak, jak žalobce námitku uplatnil, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí neskytá tvrzení žalobce oporu. V napadeném rozhodnutí se žalovaný námitkami žalobce zabýval, přičemž žalobci sdělil, z jaké důvodu je považuje za neoprávněné (viz str. 5 poslední odstavec a strana 6 první odstavec napadeného rozhodnutí). Uvedenou námitku tak soud neshledal důvodnou.
37. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že povinný subjekt nerespektoval povinnost uloženou mu rozhodnutím ze dne 29. 11. 2019, č. j. MV-133905-6/KM-2019. Z uvedeného rozhodnutí soud zjistil, že žalovaný uložil povinnému subjektu v dalším řízení povinnost náležitě, přesně, konkrétně a přiléhavě odůvodnit, proč nemohou být požadované informace žalobci poskytnuty. Dle náhledu soudu povinný subjekt uvedené povinnosti dostál, když z rozhodnutí povinného subjektu jsou zcela jednoznačně patrné skutečnosti, které povinný subjekt považoval za rozhodné pro posouzení věci a rovněž i úvahy, které povinný subjekt vedl k částečnému odmítnutí žádosti podle § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. (viz výše). Rozhodnutí povinného subjektu tak je přezkoumatelné. Z uvedeného důvodu soud stejně jako nadřízený orgán shledal, že povinný subjekt dostál povinnosti uložené mu rozhodnutím ze dne 29. 11. 2019, č. j. MV-133905-6/KM-2019.
38. Důvodným neshledal soud rovněž ani poukaz žalobce na skutečnost, že mu byly poskytnuty informace o tom, které fyzické osoby, v jaké funkci a z jakého důvodu dohodu o narovnání podepsaly. Ze skutečnosti, že žalobci byla sdělena jména osob, které dohodu o narovnání podepsaly, nelze nikterak dovozovat, že by žalobci měla být poskytnuta i samotná dohoda. Účastníci dohody byli žalobci známi z vyrozumění povinného subjektu ze dne 24. 7. 2019, č. j. KRPA-478693-19/TČ-2018-000092-BO, přičemž jména osob, které byly oprávněny jednat za účastníky dohody, jsou veřejně dostupná, respektive vyplývají z příslušného obchodního rejstříku. Uveřejněním jmen osob, které dohodu o narovnání podepsaly, tak nemohla být dotčena jejich práva.
39. Soud k námitce, podle které povinný subjekt postupoval v rozporu se správním řádem, když účastníky dohody oslovil s dotazem, zda souhlasí s tím, aby byla dohoda o narovnání poskytnuta žalobci, předně poukazuje na skutečnost, že vztah správního řádu a zákona č. 106/1999 Sb. je upraven v § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Z uvedeného ustanovení lze dovodit, že se správní řád vztahuje toliko na rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nikoliv na celé řízení o žádosti na poskytnutí informací. Na toto řízení lze v plném rozsahu vztáhnout pouze základní zásady činnosti správních orgánů upravené v § 2 až § 8 správního řádu. Dále soud uvádí, že účastníci dohody o narovnání nebyli povinným subjektem oslovováni se žádostí o sdělení, zda souhlasí s poskytnutím předmětné dohody z důvodu, že tito by byli účastníky řízení o žádosti žalobce. Těmto účastníkům ostatně nebylo napadené rozhodnutí, případně rozhodnutí povinného subjektu ani doručováno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Účastníci dohody o narovnání byli povinným subjektem osloveni výlučně z důvodu, že poskytnutím předmětné dohody mohli být dotčeni na svých právech. Jednalo se tedy o dotčené osoby podle § 4 odst. 4 správního řádu. Právě s ohledem na dotčení na právech má soud za to, že povinný subjekt nepochybil, když se na účastníky dohody o narovnání obrátil se žádostí o sdělení, zda tato dohoda může být žalobci poskytnuta. Ve vztahu k účastníkovi dohody o narovnání, který tuto dohodu předložil povinnému subjektu, pak bylo přímo povinností povinného subjektu podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. zjistit stanovisko tohoto účastníka ke zveřejnění dohody. S ohledem na uvedené neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

40. K opakovaným odkazům žalobce na možnost bránit svá práva v trestním řízení, případně zpochybňování správnosti postupu orgánu činného v trestním řízení nebo možné naplnění skutkové podstaty trestného činu ze strany účastníků dohody o narovnání soud uvádí, že je považuje za spekulace, které však na projednávanou věc nemají žádný vliv. Pro posouzení projednávané věci byla totiž rozhodná výhradně otázka, zda byly splněny podmínky pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. nebo podle § 11 odst. 6 tohoto zákona, či nikoliv. Pouze touto otázkou byly správní orgány v projednávaném případě oprávněny a povinny se zabývat. Výtky vůči postupu orgánu činného v trestním řízení nejsou pro projednávanou věc relevantní a správní orgány tak nebyly oprávněny se jimi zabývat, když k prověření postupu policejního orgánu je příslušný výlučně státní zástupce. Pouze státní zástupce (nikoliv žalobce) je pak zodpovědný za postup orgánu činného v trestním řízení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. listopadu 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.